

॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ १०२ ॥
 ततोर्जुनं षड्विंशजघान द्रौणाय निर्दशभिर्वासुदेवं ॥ भीमं दशार्धैर्युवराजं चतुर्भिर्द्वाभ्यां द्वाभ्यां मालवं पौरवं च ॥ ८० ॥ सूतं विध्वाभीमसेनस्य षड्विंशभ्यां वि
 ध्वा कर्मुकं च ध्वजं च ॥ पुनः पार्थं शरवर्षेण विध्वा द्रौणिर्घोरं सिंहनादं ननाद ॥ ८१ ॥ तस्यास्य तस्तान्निशितान्पीतधारान्द्रौणेः शरान्पृष्ठतश्चाग्रतश्च ॥ धरावि
 यद्यौः प्रदिशो दिशश्च छन्नावाणैरभवन्घोररूपैः ॥ ८२ ॥ आसन्नस्य स्वरथं तीव्रतेजाः सुदर्शनस्येंद्रकेतुप्रकाशौ ॥ भुजौ शिरश्चेंद्रसमानवीर्यस्त्रिभिः शरैर्युगप
 त्संचकर्त ॥ ८३ ॥ स पौरवं रथशक्त्या निहत्य छित्त्वा रथं तिलशश्चास्य बाणैः ॥ छित्त्वा च बाहुवरचंदनाक्तौ भलेन कायाच्छिर उच्चकर्त ॥ ८३ ॥ युवानमिंदीवरदा
 मवर्णं चेदिप्रभुं युवराजं प्रसत्य ॥ बाणैस्त्वेरावान्प्रज्वलिताग्नि कल्पैर्विध्वा प्रादान्मृत्यवे साश्वसूतं ॥ ८५ ॥ मालवं पौरवं चैव युवराजं च चेदिपं ॥ दृष्ट्वा समक्षं निह
 तं द्रोणपुत्रेण पांडवः ॥ ८६ ॥ भीमसेनो महाबाहुः क्रोधमाहारयत्परं ॥ ततः शरशतैस्तीक्ष्णैः संक्रुद्धाशी विषोपमैः ॥ ८७ ॥ छादयामास समरे द्रोणपुत्रं परंतपः ॥
 ततो द्रौणिर्महातेजाः शरवर्षं निहत्य तं ॥ ८८ ॥ विव्याध निशितैर्बाणैर्भीमसेनममर्षणः ॥ ततो भीमो महाबाहुर्द्रौणेयुधिमहाबलः ॥ ८९ ॥ क्षुरप्रेण धनु
 श्छित्त्वा द्रौणिं विव्याध पत्रिणा ॥ तदपास्य धनुश्छिन्नं द्रोणपुत्रो महामनाः ॥ ९० ॥ अन्यत्कर्मुकमादाय भीमं विव्याध पत्रिभिः ॥ तौ द्रौणिभीमौ समरे पराक्रां
 तौ महाबलौ ॥ ९१ ॥ अवर्षतां शरवर्षं दृष्टिं मंता विवांबुदौ ॥ भीमनामांकिता बाणाः स्वर्णपुंखाः शिलाशिताः ॥ ९२ ॥ द्रौणिं संछादयामासुर्धनौ घाद्वभास्क
 रं ॥ तथैव द्रौणिनिर्मुक्तैर्भीमः सन्नतपर्वभिः ॥ ९३ ॥ अवाकीर्य तस्य क्षिप्रं शरैः शतसहस्रशः ॥ सच्छाद्यमानः समरे द्रौणिनारणशालिना ॥ ९४ ॥ न विव्यथे
 महाराज तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ततो भीमो महाबाहुः कर्तस्वरविभूषितान् ॥ ९५ ॥ नाराचान्दशसंप्रैषीद्य मदंडनिभा छित्तान् ॥ तेजत्रुदेशमासाद्य द्रोणपुत्रस्य
 मारिष ॥ ९६ ॥ निर्भिद्य विविशुस्तूर्णवल्मीकमिव पन्नगाः ॥ सोतिविद्धो भृशं द्रौणिः पांडवेन महात्मना ॥ ९७ ॥ ध्वजयष्टिं समासाद्य न्यमीलयतलोचने ॥ समु
 दूर्तात्पुनः संज्ञां लब्ध्वा द्रौणिर्नराधिप ॥ ९८ ॥ क्रोधं परममातस्थौ समरे रुधिरोक्षितः ॥ दृढं सोभिहतस्तेन पांडवेन महात्मना ॥ ९९ ॥ वेगं चक्रे महाबाहुर्भीमसे
 नरथं प्रति ॥ तत आकर्णपूर्णानां शराणां तिग्मतेजसां ॥ १०० ॥ शतमाशी विषाभानां प्रेषयामास भारत ॥ भीमोपि समरश्लाघीतस्य वीर्यमर्चितयत् ॥ १ ॥
 तूर्णं प्रास्तुजदुग्धाणि शरवर्षाणि पांडवः ॥ ततो द्रौणिर्महाराज छित्त्वास्य विशिखैर्धनुः ॥ १०२ ॥